τὸν ἀστρῶν ὡς ὄν· εἰδέναι δεῖ ὅτι ὁ ἥλιος κατὰ τὴν κοσμικὴν
ἀνατολήν, ἀφ' ἧς ἀπὸ τροπῶν, τὴν ὡς ~~ἀεὶ~~ εἰσοδον ποιεῖται, τὴν
ἡμέραν ὄν. τὴν ὡς δυνάμει ἡμίσειαν ὄν, ἡ δὲ δυνάμει ὅλον.
τὸν ε: ἀναφορᾶς χρόνος κατὰ ὀρθὸν ~~κύκλον~~ ὅλου ὄν, ἡ δὲ ἡμι-
σφαιρίου ἀνατολὴ ἀστέιον ἀεὶ ὁ κατὰ τὴν ἐκλειπτικὴν
τὴν μεσ' ἧς τὸ ζῴδιον καὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. ἀστρῶν δὲ
ἡμερινὸν μὲν ἐστὶν ὃ ἀστέιον ἀνατέλλει, νυκτερινὸν δὲ ὃ δύνει
ἀστέιον. ἐπὶ μὲν γὰρ ἡμέρας ὄντος, ὁ ἡλιακὸς ὅμιλος ἀστέιον ἀνατέλλων,
ὃ ἐναντίος ἀστὴρ νυκτὸς μέσος ἐστὶν ὑπὸ γῆν καὶ ἀφ' ἑσπέρας δύνει
καὶ ἀνατολὴν